

แบบรายงานผลการดำเนินโครงการตามแผนปฏิบัติราชการ
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569

ชื่อโครงการ ฟ็อนบารมีพระสี่สุรางค์

วันที่ 2-4 กุมภาพันธ์ 2569

สถานที่ ห้องปฏิบัติการนาฏศิลป์ ชั้น 2 อาคาร 36

ผู้รับผิดชอบ อ.พิมพ์วิไลย พลงหงษ์

หน่วยงาน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

รายงานผลการดำเนินโครงการตามแผนปฏิบัติราชการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569

ชื่อโครงการ ฟอรัมมีพระสีสุราช

วันที่ 2-4 กุมภาพันธ์ 2569

สถานที่ ห้องปฏิบัติการนาฏศิลป์ ชั้น 2 อาคาร 36

ผู้รับผิดชอบ อ.พิมพ์วิไลลักษณ์ พลหงษ์

หน่วยงาน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

คำนำ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ผู้จัดทำ.....

วันที่.....

สารบัญ

หน้า

คำนำ

สารบัญ

ส่วนที่ 1 ส่วนนำ

หลักการและเหตุผล.....	
วัตถุประสงค์ของโครงการ	
กลุ่มเป้าหมาย.....	
นโยบายศึกษาธิการจังหวัด.....	
เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs).....	
แผนปฏิบัติการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.....	
แผนปฏิบัติการ ประจำปีของหน่วยงาน/คณะ/สำนัก.....	
ตัวชี้วัดของหน่วยงาน.....	
ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ.....	
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	

ส่วนที่ 2 วิธีดำเนินการ

กลุ่มเป้าหมาย.....	
ผู้เข้าร่วมโครงการ.....	
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล	
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	
เกณฑ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป	
ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดงาน.....	

ส่วนที่ 4 สรุปผลการดำเนินการ

ผลการประเมินโครงการ	
สรุปผลการดำเนินการ	

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก โครงการ	
ภาคผนวก ข คำสั่ง	
ภาคผนวก ค กำหนดการ	
ภาคผนวก ง เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล	
ภาคผนวก จ ภาพกิจกรรม	

ส่วนที่ 1

ส่วนนำ

หลักการเหตุผล

ศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่นเป็นรากฐานสำคัญที่หล่อหลอมตัวตนและสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชนมาอย่างยาวนาน อย่างไรก็ตามในยุคปัจจุบันที่กระแสโลกาภิวัตน์และเทคโนโลยีเข้ามามีอิทธิพลอย่างรวดเร็ว ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวิถีชีวิต ส่งผลให้ศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ภูมิปัญญา และองค์ความรู้ดั้งเดิมหลายอย่างเริ่มถูกละเลย ขาดการสืบทอด และมีแนวโน้มที่จะเลือนหายไป ปัญหานี้ไม่เพียงแต่กระทบต่อคุณค่าทางจิตใจและมรดกทางวัฒนธรรม แต่ยังส่งผลต่อศักยภาพของชุมชนในการใช้ทุนทางวัฒนธรรมเพื่อสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืนอีกด้วย

อำเภอสาขาสีสุราชเป็นอำเภอหนึ่งในจังหวัดมหาสารคามที่มีประวัติและศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นแต่ยังขาดการประชาสัมพันธ์ข้อมูลในสื่อสังคมออนไลน์ ที่จะสามารถเผยแพร่ข้อมูลให้เป็นที่รู้จักได้ ดังนั้นโครงการนี้จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งในการเป็นกลไกขับเคลื่อนให้เกิดการอนุรักษ์และพัฒนาศิลปะการแสดงพื้นบ้านให้เป็นที่รู้จักอย่างมีระบบ โดยการสร้างแหล่งเรียนรู้ที่เป็นศูนย์รวมองค์ความรู้และการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมที่เข้มแข็งของคนในชุมชน ซึ่งผลลัพธ์ที่ได้ไม่เพียงแต่จะช่วยธำรงรักษาไว้ซึ่งมรดกทางวัฒนธรรมอันล้ำค่า แต่ยังเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสร้างความภาคภูมิใจร่วมกันของคนในท้องถิ่นอย่างยั่งยืนต่อไป

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อสร้างแหล่งเรียนรู้ด้านศิลปะและวัฒนธรรมของชุมชนในรูปแบบการแสดงท้องถิ่น
2. เพื่อสร้างองค์ความรู้เรื่องศิลปะและวัฒนธรรมของชุมชนในรูปแบบการแสดงท้องถิ่นแก่นักศึกษา
3. เพื่อส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรมที่ชุมชนมีส่วนร่วมในการสืบสานองค์ความรู้ด้านศิลปะและวัฒนธรรมของชุมชนท้องถิ่น

กลุ่มเป้าหมาย

สถานะกลุ่มเป้าหมาย นักศึกษาและบุคคลทั่วไป

ปริมาณกลุ่มเป้าหมาย 30 คน

พื้นที่กลุ่มเป้าหมาย ห้องปฏิบัตินาฏศิลป์ 1 อาคาร 36 ศูนย์การเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

นโยบายศึกษาธิการจังหวัด

คุณธรรมและจริยธรรม เส้นทางวัฒนธรรม

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs)

เป้าหมายที่ 4 สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Quality Education)

แผนปฏิบัติการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาท้องถิ่น

เป้าประสงค์ที่ 1 พันธกิจสัมพันธ์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นอย่างสร้างสรรค์

ตัวชี้วัดที่ 21

จำนวนสะสมของแหล่งเรียนรู้ด้านศิลปะและวัฒนธรรมที่ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนา/สืบสาน/ต่อยอด /การถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านศิลปะและวัฒนธรรมของชุมชนท้องถิ่น

แผนปฏิบัติการ ประจำปีของหน่วยงานคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่

เป้าประสงค์ที่

กลยุทธ์ที่

ตัวชี้วัดของหน่วยงาน

ชื่อตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย	หน่วยนับ
1.		
2.		

*หมายเหตุ ให้ระบุตัวชี้วัดในแผนปฏิบัติการ ระยะ 5 ปี ของหน่วยงานเจ้าของงบประมาณ

ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ

ชื่อตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย	หน่วยนับ
1. การแสดง ชุด ฟ้อนบารมีพระสีสุราช	1	ชุด
2. รายงานโครงการ	1	เล่ม

*หมายเหตุ ให้ระบุตัวชี้วัดตามบริบทของโครงการ (เชิงปริมาณ,เชิงคุณภาพ,เชิงระยะเวลาฯ)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. มีแหล่งเรียนรู้ด้านศิลปะและวัฒนธรรมของชุมชนในรูปแบบการแสดงท้องถิ่นเพื่อใช้ประโยชน์ต่อไป
2. ชุมชนมีส่วนร่วมในการส่งเสริมและสืบสานองค์ความรู้ด้านศิลปะและวัฒนธรรมของชุมชนท้องถิ่น

ส่วนที่ 2

วิธีดำเนินการ

กลุ่มเป้าหมาย

1. นักศึกษาและบุคคลทั่วไป จำนวน 30 คน

ผู้เข้าร่วมโครงการ

1. นักศึกษาสาขานาฏศิลป์และการแสดง 30 คน
2. คณาจารย์สาขานาฏศิลป์และการแสดง 5 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

กิจกรรมอบรมเชิงปฏิบัติการความรู้การสร้างสรรคการแสดงจากศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น ระหว่างวันที่ 2 - 4 กุมภาพันธ์ 2569 ณ ห้องปฏิบัติการนาฏศิลป์ 1 อาคาร 36 ศูนย์การเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. จัดกิจกรรมอบรมเชิงปฏิบัติการความรู้การสร้างสรรคการแสดงจากศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยวิทยากร 4 ท่าน เป็นผู้ให้ความรู้
2. ฝึกปฏิบัติในหัวข้อที่กำหนด ดังนี้
 - 2.1 ทำทางการแสดงนาฏกรรมท้องถิ่น
 - 2.2 การออกแบบการแสดงนาฏกรรมท้องถิ่น
 - 2.3 การแต่งหน้าในการสร้างสรรคการแสดงจากศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น
 - 2.4 การแต่งกายในการสร้างสรรคการแสดงจากศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์โดยใช้หลักการสร้างสรรคการแสดง และทฤษฎีทางด้านนาฏศิลป์

เกณฑ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการสร้างสรรคการแสดง ชุด ฟ้อนบารมีพระสีสุราช มีข้อที่ต้องบงวิเคราะห์เพื่อสร้างสรรคการแสดง ดังนี้

1. การประพันธ์เพลงประกอบการแสดง
2. การออกแบบเครื่องแต่งกายและการแต่งหน้า
3. การออกแบบท่ารำ
4. การออกแบบแถว

ส่วนที่ 3

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

อนุสาวรีย์พระสี่สุราษ อำเภอยางสี่สุราษ จังหวัดมหาสารคาม

พระสี่สุราษเป็นราชบุตรของเจ้าเมืองจำปาศักดิ์ แห่งอาณาจักรลานช้าง (ประเทศลาว) อพยพ ราษฎรหนีภัยสงครามเข้ามาทางดอนมดแดง (อุบล ราชธานี) ผ่านสุวรรณภูมิเข้ามาตั้งบ้านเรือนอยู่ที่โคก หนองคูม ดงตุกวุด โนนบ้านนา พ.ศ.๒๒๓๕ ย้ายมาตั้งที่ดงยางใหญ่ ซึ่งเป็นชัยภูมิที่อุดม สมบูรณ์ โดยใช้ นามของดงยางใหญ่นามพระสี่สุราษให้ชื่อว่า "บ้านยางสี่สุราษ"

พ.ศ. ๒๒๔๐ ตั้งวัดยางสี่สุราษขึ้น เพื่อเป็นที่ทำบุญและบวชเรียนทาง พระพุทธศาสนาของ ลูกหลาน

พ.ศ. ๒๒๓๖ พระสี่สุราษถึงแก่กรรม ท้าวเมืองแสนผู้บุตรได้ปกครอง บ้านเมืองสืบต่อบิดา

พ.ศ. ๒๕๔๘ จัดสร้างรูปเหมือนพระสี่สุราษ จัดงานฉลองทศวรรษ ครบ ๑๐ ปี อำเภอยางสี่สุราษ นำโดยพระมหาสมเด็จเจ้าสุภาจาโร เจ้าคณะอำเภอ ยางสี่สุราษ นายสมชาย พลาณุเคราะห์ นายอำเภอยาง สี่สุราษ ข้าราชการ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน อบต. พ่อค้า ประชาชน ลูกหลานชาวอำเภอยางสี่สุราษ วันศุกร์ที่ ๑๓ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๔๘ ขึ้น ๗ ค่ำ เดือน แปด เวลา ๑๐.๓๙ น.

นายสมชาย พลาณุเคราะห์ นายอำเภอยางสี่สุราษ ประกอบพิธีเปิด ผ้าคลุมป้ายพระสี่สุราษ เพื่อ เป็นสิริมงคลและเป็นที่เคารพสักการะ ของพี่น้อง ประชาชนลูกหลานชาวอำเภอยางสี่สุราษสืบไป

พระสี่สุราษ

จากตำนานเล่าขานและประวัติศาสตร์บางตอน ที่มีผู้รู้และผู้เฒ่าผู้แก่ประจำหมู่บ้าน จดบันทึก และเล่าสืบต่อกันมาชั่วลูกชั่วหลานนั้น

ปี พ.ศ. 2202 ในสมัยกรุงศรีอยุธยาตอนปลายตรงกับรัชสมัยของสมเด็จพระนารายณ์ มหาราช ได้มีราษฎรฮ้างลาว (พิลา - น้องลาว) อพยพมาจากเมืองจำปาสัก ซึ่งเป็นส่วน หนึ่งของอาณาจักรลาน ช้าง นำโดยพระสี่สุราษหรือท้าวสี่สุราษเป็นหัวหน้า พระสี่สุราษเป็น ราชบุตรของเจ้าเมืองจำปาสัก อพยพเข้ามาทางดอนมดแดง (อุบลราชธานี) ผ่านเมือง สุวรรณภูมิมาตั้งถิ่นฐานที่โคกหนองคูม ซึ่งมี ชัยภูมิที่อุดมสมบูรณ์

ปี พ.ศ. 2212 พระสี่สุราษได้ย้ายจากโคกหนองคูม ไปตั้งบ้านที่ดงตะกวดโนนสูง ความ ตอนนี เล่าว่าพระสี่สุราษ ชาวบ้านเรียกกันว่า ท้าวสี่สุราษหรือเฒ่าไก่อสามเก้า เหตุเพราะท่าน ไก่ไว้กินไข่กินเนื้อ เวลาที่จะออกไปทำศึกหรือเดินทางไปไหนมาไหน ท่านชอบให้บริวารใช้หอกสามง่าม จำนวน 9 อัน ยกขึ้นนั่งบนคอช้างและเวลาจะลงจากคอช้างก็ให้บริวารใช้หอกรับ ลงทุกครั้ง เพื่อแสดงให้เห็นอิทธิฤทธิ์ มีวิชาอาคมอยู่ยงคงกระพัน

ประวัติบ้านยางสีสุราช

ปี พ.ศ. 2525 ได้ย้ายจากบ้านดงตะกวดโนนสูง ไปตั้งที่โนนบ้านนาที่อยู่ทางเหนือขึ้น มา มีลำห้วยไหลผ่าน ขณะนั้นทางกรุงธนบุรีกำลังมีเหตุการณ์วุ่นวาย สมเด็จพระเจ้าพระมหา กษัตริย์ศึก ได้ปราบดาภิเษกขึ้นเป็นพระมหากษัตริย์ ทรงพระนามนามว่า สมเด็จพระพุทธยอด ฟ้าจุฬาโลกมหาราช ทรงปราบกบฏได้เรียบร้อยและทรงสร้างกรุงรัตนโกสินทร์ขึ้นทางทิศตะวันออกของกรุงธนบุรีขึ้นเป็นราชธานี

ปี พ.ศ. 2235 พระสีสุราช ได้ย้ายจากโนนบ้านนามาทางด้านตะวันออก ที่มีชัยภูมิ เป็นป่าดงยางใหญ่ มีความอุดมสมบูรณ์มากเพราะมีหนองน้ำธรรมชาติหลายแห่ง เช่น หนองโพน หนองกระบอง หนองโสกเปื่อย และวังศาลา มีสัตว์อาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก เช่น ลิง ค่าง บ่าง ชะนี เสือ ช้าง แรด และยังมีนกอาศัยอยู่เป็นจำนวนมากมากอีกด้วย เช่น นกกระสา นกกระยาง นกคอก นกกาบบัว นกหงส์ นกเง้า นกตวง อีแร้ง เป็นต้น พอถึง ฤดูฝนตก พายุพัดแรงทำให้บรรดาลูกนกที่อยู่ในรังถูกพัดตกลงมาจากรัง เกือบกลาด ชาวบ้านเก็บเอาไปทำเป็นอาหารปืละมาก ๆ ดินแดนแห่งนี้อุดมสมบูรณ์ไปด้วย ผลหมากราก ไม้หลากหลายพันธุ์ สัตว์เล็กสัตว์ใหญ่อาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก นาข้าวอุดมสมบูรณ์ เมื่อก่อตั้งบ้านเรือนเสร็จจึงตั้งชื่อบ้านตามนามของผู้นำ คือ พระสีสุราช + ป่าดงยางใหญ่ ว่า บ้านยางสีสุราช เพื่อเป็นสิริมงคลและความร่มเย็นเป็นสุขสืบไป

ปี พ.ศ. 2240 พระสีสุราช ได้ปกครองบ้านและทำนุบำรุงให้ชาวบ้านได้อยู่เป็นสุข และได้เลือกชัยภูมิที่เหมาะสมเพื่อตั้งวัดให้เป็นศูนย์รวมจิตใจในการทำบุญและแหล่งศึกษาหาความรู้ของบุตรหลานที่บวชเรียนในสมัยนั้น พร้อมกับเลือกสถานที่ที่มีทำเลเหมาะสมตั้งศาลปู่ตาขึ้น ประจำหมู่บ้าน เพื่อเป็นที่ร่วมทำพิธีกรรมทางไสยศาสตร์และยึดเหนี่ยวจิตใจ สืบต่อไปในอนาคต

ปี พ.ศ. 2336 พระสีสุราชได้ถึงแก่กรรมลงและนำไปเผาที่โคกโสกเขี้ยวหรือโคกหนอง หัวคนที่อยู่ทางทิศเหนือของบ้านโนนยาง และได้เรียกชื่อกันต่อมาจนถึงปัจจุบัน คือ โคกฟ้า ทั้งนี้เป็นเพราะนำศพของพระสีสุราชซึ่งเป็นลูกเจ้าฟ้าเมืองจำปาสัก ไปเผาที่นั่น ตามธรรมดา เรียกว่า โคกป่าช้า เหมือนกันทั้งหมดในภาคอีสาน ในสมัยของท้าวเมืองแสน ได้ทำนุบำรุงบ้านให้อยู่ร่มเย็นเป็นสุข โดยจัดให้มีสถานที่คุก หรือตารางหรือ ศาลหลักชื่อ - คา ไว้สำหรับลงโทษผู้กระทำความผิดกฎระเบียบ ประเพณีอันดีงามของบ้านเมืองในสมัย บ้านยางสีสุราชขึ้นตรงทางการปกครองของเมืองโคราช

ปี พ.ศ. 2407 บ้านยางสีสุราชย้ายจากการปกครองของโคราชไปขึ้นอยู่กับมณฑลร้อยเอ็ดและขึ้นตรงกับเขตเมืองมหาสารคามในปีเดียวกัน ตรงกับสมัยรัชกาลที่ 5 พระบาท สมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว หมื่นมหาเสนาได้ปกครองบ้านเมืองสืบต่อมาและมีผู้สืบทอด ปกครองต่อมา

หลักฐานต่าง ๆ ตั้งแต่สมัยพระสีสุราชและท้าวเมืองแสน ที่ยังมีสืบทอดจากบรรพบุรุษ ถึงลูกหลานในปัจจุบัน คือ ดาบประจำตัวพระสีสุราช ซึ่งมีความยาวประมาณ 2 เมตร เป็น เหล็กกำพี้ น้ำดี ไม่เกิดสนิม มีลวดลายที่ปลายด้าม สวยงามมากได้จากลูก หลาน เหลน หล่อน ได้มอบให้หลวงปู่รอด พรมสุโร (พระครูวิเศษสารกิจ) อดีตเจ้าคณะตำบลนาฏ วัดบ้านหนองกุ้ง อำเภอยักษ์ภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม (ปัจจุบันบ้านหนองกุ้ง อำเภอนาเชือก จังหวัด มหาสารคาม) ซึ่งเป็นอุปัชฌาย์ในสมัยนั้น เมื่อสิ้นหลวงปู่รอด ต่อมาได้มอบดาบไว้กับหลวง ปู่พระครูภัทสารพิสุทธิ์ (หลวงปู่อุ่น ภัทญาโน)

เมื่อหลวงปู่พระครูภัทสารพิสุทธิ์ (หลวงปู่อุ่น ภัทญาโน) มรณภาพ ที่มอบดาบทั้ง 2 เล่ม ให้ท่านพระมหาสมเด็จสุภาจาโร เจ้าคณะอำเภอยักษ์สุราชในขณะนั้น ปัจจุบันได้รับพระราชทานสัญญาบัตรที่พระครูสีสุราชคณารักษ์ ดาบของท่านท้าวเมืองแสนมีขนาดเล็กกว่า ดาบของพระสีสุราชเล็กน้อย แต่มีลวดลายสวยงามทั้งสองเล่ม

โคกฟ้าท่านพระเดชพระคุณ พระศรีวิชโมลี (หลวงปู่พระมหาสังคม จิตติญาโน ปธ.9) เจ้าอาวาสวัดมหาชัย พระอารามหลวง จ.มหาสารคาม ท่านได้เล่าให้ฟังว่า บรรพบุรุษของ ท่านได้เล่าสืบทอดกันมาว่า โคกฟ้านั้นเป็นที่เผาศพของพี่น้องชาวบ้านใกล้เคียงคือ บ้านยาง สีสุราช บ้านหนองกอก บ้านโนนยาง บ้านตาแย บ้านโคกยาว บ้านปลาขาว บ้านหัวหนอง : และบ้านโนนแห่ ซึ่งที่ชาวบ้านเรียกว่าโคกฟ้า ก็เพราะมีศพของเจ้าฟ้าเผ่าอยู่ด้วย คือ พระสี สุราช ตามธรรมดาคนทั่วไปที่เรียกว่า โคกป่าช้าเท่านั้น

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมโครงการ

-1. การออกแบบเครื่องแต่งกาย ควรใช้เครื่องแต่งกายที่เป็นแบบพื้นบ้านประจำถิ่น เพื่อแสดงความเป็นเอกลักษณ์ประจำถิ่น
-2. การออกแบบการแต่งหน้า แต่งหน้าแบบระบำทั่วไป
-3. การออกแบบท่าร่ายและแอ่ว ควรเป็นท่าร่ายที่ง่ายต่อการจดจำ ผู้ที่ไม่มีพื้นฐานการร่าย ก็สามารถทำได้โดยไม่เคอะเขิน การร่ายแบบขบวนไม่ต้องการแปรแถวมาก สิ่งที่สำคัญคือความพร้อมเพรียงในการร่าย
4. โอกาสในการแสดง เหมาะสำหรับการจัดแสดงในงานบุญประเพณีประจำปีของอำเภอ/จังหวัด, งานบวงสรวงอนุสาวรีย์ท้าวสุริยราช หรือต้อนรับคณะท่องเที่ยวชุมชน เพื่อสร้างรายได้และกระตุ้นเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy) ให้กับท้องถิ่น

ส่วนที่ 4

สรุปผลการดำเนินการ

ผลการประเมินโครงการ

1. ชื่อโครงการ พืชน้ำมันพระสิสุราช
2. หน่วยงาน เจ้าของโครงการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
3. ผู้รับผิดชอบโครงการ อ.พิมพ์ลัญช์ พลหงษ์
4. ระยะเวลาในการดำเนินการ 2-4 กุมภาพันธ์ 2569
5. สถานที่ในการดำเนินงาน ห้องปฏิบัติการนาฏศิลป์ ชั้น 2 อาคาร 36
6. แหล่งงบประมาณ งบประมาณ
จำนวนงบประมาณ 80,000 บาท
7. ความสอดคล้องกับแผนปฏิบัติราชการ ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570)
 - 7.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1. การพัฒนาท้องถิ่น
 - 7.2 เป้าหมายที่ 1. พันธกิจสัมพันธ์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นอย่างสร้างสรรค์
 - 7.3 กลยุทธ์ที่
 - 7.4 ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดของโครงการ

ลำดับ	ชื่อตัวชี้วัด	หน่วยนับ	เป้าหมาย	ผลที่ได้	คิดเป็นร้อยละ	ผ่าน/ไม่ผ่าน
1.						
2.						
3.						

8. สถานภาพของโครงการ

8.1 ลักษณะของโครงการ

[] ยังไม่ได้ดำเนินงาน [☒] อยู่ระหว่างการดำเนินงาน [] ดำเนินงานแล้วเสร็จ

8.2 ความก้าวหน้าในการดำเนินโครงการ

ผลการดำเนินงาน

[☒]	ตั้งคณะทำงาน
[☒]	ขออนุมัติโครงการ
[☒]	ดำเนินงานโครงการ
[]	ประเมินผลโครงการ
[]	รายงานผลโครงการ

[] ต่ำกว่าเป้าหมาย [] ตามเป้าหมาย [] สูงกว่าเป้าหมาย

สรุปผลการใช้จ่ายงบประมาณ

เดือน	แผนการ ใช้จ่าย	ผลการ เบิกจ่าย	คงเหลือ	คิดเป็นร้อยละ ของการเบิกจ่าย
ตุลาคม				
พฤศจิกายน				
ธันวาคม				
มกราคม				
กุมภาพันธ์				
มีนาคม				
เมษายน				
พฤษภาคม				
มิถุนายน				
กรกฎาคม				
สิงหาคม				
กันยายน				

[] ต่ำกว่าแผน [] ตามแผน [] มากกว่าแผน

8.3 ผลผลิต (Output) ที่ได้จากโครงการ

ลำดับ	ชื่อตัวชี้วัด	หน่วยนับ	เป้าหมาย	ผลที่ได้	คิดเป็นร้อยละ	ผลการ ประเมิน
1.						
2.						
3.						
4.						
5.						

เกณฑ์การผ่านของแต่ละตัวชี้วัด

.....

.....

.....

.....

.....

9. สภาพปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นของโครงการ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

10. แนวทางการแก้ไขปัญหา

.....

.....

.....

.....

.....

.....

11. ผู้รายงานข้อมูล

ชื่อ-สกุล..... ตำแหน่ง.....

เบอร์โทรศัพท์..... E-mail

12. เอกสารหลักฐานในการดำเนินโครงการ (เช่น โครงการ, กำหนดการ, คำสั่ง, บันทึกข้อความ, แบบสอบถาม, สำเนาใบรายชื่อผู้เข้าร่วมโครงการ, ภาพกิจกรรม ฯลฯ)

1.
2.
3.

สรุปผลการดำเนินการ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก โครงการ

ภาคผนวก ข คำสั่ง

ภาคผนวก ค กำหนดการ

ภาคผนวก ง
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ภาคผนวก จ
ภาพกิจกรรม

ผู้จัดทำ